

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُلِحٍّ لَأَيِّمُلْ دُعَاءَ رَبِّهِ، وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ تَضَرُّعَ غَرِيقٍ يَرْجُوكَ لِكَشْفِ ضُرِّهِ وَكَرْبِهِ، وَأَبْتَهِلُ
إِلَيْكَ ابْتِهَالًا تَائِبٍ مِنْ ذُنُوبِهِ، وَأَنْتَ الرَّبُّ الَّذِي مَلَكَتِ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ، وَفَطَرْتَهُمْ أَجْنَاسًا مُخْتَلِفِي الْأَلْسُنِ وَالْأَلْوَانِ
وَالْأَبْدَانِ عَلَى مَشِيَّتِكَ، وَقَدَّرْتَ آجَالَهُمْ وَأَرْزَأَقَهُمْ، فَلَمْ يَتَعَاطَمَكَ خَلْقٌ خَلَقَ حِينَ كَوْنَتُهُ كَمَا شِئْتَ، مُخْتَلِفَاتٍ مِمَّا
شِئْتَ، فَتَعَالَيْتَ وَتَجَبَّرْتَ عَنِ اتِّخَاذِ وَزِيرٍ، وَتَعَزَّزْتَ عَنْ مُؤَامَرَةِ شَرِيكِ، وَتَنَزَّهْتَ عَنِ اتِّخَاذِ الْإِبْنَاءِ، وَتَقَدَّسْتَ عَنْ
مُلَامَسَةِ النِّسَاءِ، وَلَيْسَتْ الْبَصَارُ بِمُدْرِكَةٍ لَكَ، وَلَا الْأَوْهَامُ بِوَاقِعَةٍ عَلَيْكَ، وَلَيْسَ لَكَ شَبِيهٌ وَلَا عَدِيلٌ، وَلَا نِدٌّ وَلَا
نَظِيرٌ.

خداوندا از تو درخواست می‌کنم، درخواست اصرارکننده‌ای که از خواندن پروردگارش خسته نشود، و تضرع می‌کنم به سوی تو تضرع کردن غرق شده‌ای که تو را امید دارد برای برطرف کردن گرفتاری و اندوهش، و تو را می‌خوانم خواندن توبه کننده از گناهانش، و تو پروردگاری هستی که مالک همه آفریدگان هستی، و آفریده‌ای آنان را به گونه‌ای مختلف از نظر زبان‌ها و رنگ‌ها و بدن‌ها بر طبق خواسته‌ات و مقدر ساختی اجل‌ها و روزی‌های‌شان را، و برای تو عظیم نیامد آفریدن آفریده‌ای هنگامی که او را ساختی آنگونه که خواستی، به گونه‌هایی متفاوت از آنچه می‌خواستی، پس بلند مرتبه‌ای و امتناع ورزیدی از اینکه وزیری را بگیری، و عزت داشته‌ای از این که با شریکی مشورت نمایی، و منزّه هستی از گرفتن فرزندان، و پاکی تو از تماس با زنان، دیدگان تو را در نمی‌یابد، و نه خیال‌ها قرار می‌گیرد بر تو، و تو را نیست همانند و برابری، و نه هم‌تا و یا نظیری.

أَنْتَ الْفَرْدُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الْعَالِمُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، وَالْقَائِمُ الَّذِي ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ لَا تُنَالُ بِوَصْفٍ وَلَا يُدْرِكُ وَهْمٌ، وَلَا يَعْتَرِيكَ فِي مَدَى الدَّهْرِ صَرْفٌ، لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالِ، عِلْمُكَ بِالْأَشْيَاءِ فِي الْخَفَاءِ كَعِلْمِكَ بِهَا فِي الْإِجْهَارِ وَالْإِعْلَانِ، فَيَا مَنْ ذَلَّ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ، وَخَضَعَتْ لِعِزَّتِهِ الرُّؤَسَاءُ، وَمَنْ كَلَّتْ عَنْ بُلُوغِ ذَاتِهِ أَلْسُنُ الْبَلَّغَاءِ، وَمَنْ أَحْكَمَ تَدْبِيرَ الْأَشْيَاءِ، وَاسْتَعْجَمَتْ عَنْ إِدْرَاكِهِ عِبَارَةُ عُلُومِ الْعُلَمَاءِ.

و تو یکتا، اول، آخر، دانا، یگانه، بی نیاز و پایداری هستی که فرزند ندارد و فرزند کسی نیست و نباشد کسی همتای او، نه به وصف می آیی، و نه در می یابد تو را خیالی، و نه در طول روزگار بر تو تغییر و دگرگونی عارض شود، پیوسته بوده ای و خواهی بود، علم تو به اشیاء در پنهانی همچون علم تو به آشکار و ظاهر است، پس ای آنکه خوار شدند بزرگان برای عظمتش، و سران، در برابر عزتش خاضع گشتند، و ای آنکه بازماندند از رسیدن به ذاتش زبان های شیواسخنان، و ای آنکه استوار نمود تدبیر اشیاء را، و گنگ و مبهم از ادراک وی بیان علوم علماء.

أَتَعَذِّبُنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ أَمَلِي؟! أَمْ تُسَلِّطُهَا عَلَيَّ بَعْدَ إِفْرَارِي لَكَ بِالتَّوْحِيدِ وَخُشُوعِي لَكَ بِالسُّجُودِ، وَتَلَجُّجِ لِسَانِي فِي الْمَوْقِفِ؟! وَقَدْ مَهَّدْتَ لِعِبَادِكَ سَبِيلَ الْوُضُوءِ إِلَى التَّحْمِيدِ وَالتَّسْبِيحِ وَالتَّمْجِيدِ، فَيَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ، وَأَمَانَ الْخَائِفِينَ، وَعِمَادَ الْمَلْهُوفِينَ، وَيَا كَاشِفَ الضَّرِّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، وَرَبَّ الْعَالَمِينَ، وَغِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، وَجَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ، وَأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

آیا مرا به آتش عذاب می کنی در حالی که تو آرزویم هستی؟! یا آن را بر من مسلط می کنی پس از اقرارم برای تو به یگانگی و فروتنی کردنم برای تو به سجود، و لکنت زبانم در جای ایستادن؟! در حالی که مهیا نموده ای برای بندگانت راه رسیدن به ستایش و تسبیح و یاد کردن عظمتت را. پس، ای نهایت خواسته درخواست کنندگان، و ایمنی بخش بیمناکان، و مورد اعتماد ستمدیدگان، و ای دورکننده گرفتاری از اندوهگینان، و پروردگار جهانیان، و فریادرس فریادرس خواهان، و پناه دهنده پناه جویان، و مهربان ترین مهربانان.

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ فِي أُمِّ الْكِتَابِ كَتَبْتَنِي سَقِيًّا، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَالْكَبَرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ الَّتِي لَا يَتَعَاطَمُهَا عَظِيمٌ وَلَا مُتَكَبِّرٌ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَنِي سَعِيداً فَإِنَّكَ تُجْرِي الْأُمُورَ عَلَيَّ إِرَادَتِكَ، وَتُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ يَا قَدِيرٌ، وَأَنْتَ رَوْوْفٌ رَحِيمٌ خَبِيرٌ، تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ.

خداوندا اگر در نزد خود و در لوح محفوظ مرا شقاوتمند نوشته ای، من از تو می خواهم به سبب جایگاه های عزت از عرشت، و بزرگواری و عظمتی که هیچ عظیمی و متکبری از عهده آن بر نیاید که درود فرستی بر محمد و آلش، و مرا سعادت مند قرار دهی، زیرا که تو جریان می دهی، کارها را بر طبق اراده ات، و پناه می دهی و کسی در برابرت پناه ندهد ای توانا، و تو رئوف مهربان آگاه هستی «می دانی آنچه را در دل دارم و نمی دانم آنچه را که تو اراده داری، که تو داننده پنهانی ها هستی».

فَقَدِيمًا لَطُفْتَ لِمُسْرِفٍ عَلَى نَفْسِهِ، غَرِيقٍ فِي بُحُورِ خَطَايَاهُ، أَسْلَمْتَهُ الْخُتُوفُ وَكَثَّرَهُ زَلِيلُهُ. وَتَطَوَّلَ عَلَى يَا مَتَطَوَّلًا
عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِالْعَفْوِ وَالصَّفْحِ، وَعَلَى الْعَاثِرِينَ بِالْمَغْفِرَةِ، وَاصْفَحْ عَنِّي، فَإِنَّكَ لَمْ تَزَلْ آخِذًا بِالْفَضْلِ عَلَى مَنْ وَجَبَ
لَهُ بِاجْتِرَائِهِ عَلَى الْأَثَامِ حُلُولُ دَارِ الْبَوَارِ، يَا عَلَامَ الْخَفِيَّاتِ وَالْأَسْرَارِ يَا جَبَّارُ يَا قَهَّارُ.

و در گذشته لطف کردی بر آنکه به خود ستم نموده و در دریاهاى خطاهایش غرق شده، که مرگ و گناهان
فراوان او را تسلیم نموده‌اند، بر من لطف کن ای لطف کننده بر گناهکاران با عفو و گذشت، و بر خطاکاران با
آمرزش، و از من گذشت فرما، که تو پیوسته فضل داری بر آنکه او را واجب شده باشد به گستاخی‌اش بر گناهان،
جای گرفتن در سرای هلاکت، ای دانای پنهان‌ها و رازها، ای توانمند، ای غلبه کننده.

وَمَا أَلْزَمْتَنِيهِ مِنْ فَرَضِ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ، وَأَوْجَبْتَ حُقُوقَهُمْ مَعَ الْإِخْوَةِ وَالْأَخَوَاتِ، فَاحْتِمِلْ عَنِّي أَدَاءَ ذَلِكَ إِلَيْهِمْ يَا
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَاعْفِرْ لِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ
وَأَلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

و آنچه بر من لازم دانسته‌ای از واجبات برای پدران و مادران، و واجب نمودی حقوق‌شان را همراه برادران و
خواهران، پس از دوش من بردار و از طرف من ادا کن آن را برای آنان ای دارنده شکوه و بزرگواری، و مرا ببخش
و مردان و زنان اهل ایمان را که تو بر هر چیزی توانا هستی، و صلوات خداوند بر سرور ما محمد پیامبر و
خاندان پاکش و سلام او بر آنان باد.